

allesammen yngre Mænd, som have vanskeligt ved paa deres egen Pung at deltage i Nigt.

Ringel: Forinden jeg gaar over til at motivere det Forslag, som jeg i Forening med andre ærede Medlemmer har tilladt mig at stille, vilde jeg gerne et Øjeblik udtale mig om to andre Forslag, som ere komne paa Tale her, og som sidst bleve omtalte af det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup). Det ene er Undringsforslaget under Nr. 90, med Hensyn til hvilket det ærede Medlem misbilligede, at et enkelt Medlem her havde givet sig til at anbefale en Sag, der var indledet fra Ministeriets Side og fra Universitetets Side paa en saadan Maade, at han havde foreslaaet, at Bevillingen skulde forhøjes til Fordel for yngre Videnskabsmænd, der ønskede at deltage i Ekspeditionen. Det forekommer mig, at den formelle Indvending, som gøres her, ikke er paa sin Plads. Det forekommer mig, at det vilde være at begrænse dette Tings og dets Medlemmers Ret temmelig betydelig, om man paa den Maade skulde være indskrænket til, naar der fremkom et Forslag fra Regeringen og dens sagtyndiges Side, at vedtage det eller nedlægge det, ja forkaste det, men ikke skulde være berettiget til ogsaa at spørge Bevillingen, hvis man fandt dette rigtigt. Jeg tror, at der skulde i dette Tings Historie kunne paavises mangfoldige Eksempler af ganske tilsvarende Art. Den eneste Indvending, jeg kunde tænke mig, vilde være berettiget, var den, hvis det hele drejede sig om videnskabelige Spørgsmaal, der vare vanskelige at forstaa for os Begfolk her i Folketinget, og at et enkelt Medlem saa vilde lægge sin maaste aldeles specielle Sagkundskab paa et enkelt Omraade som et Pærs paa Tinget. Men dette er jo en Sag, som er af den yderste Simpelhed og den yderste Gennemskuelighed. Der er Tale om, at den danske Stat skal ofre 6,000 Kr. for at sende et Par ældre Videnskabsmænd paa et videnskabeligt Besøg til Sydamerika, og saa hører det dog ikke til de meget vanskelige Ting, synes jeg, at forstaa, for det første, at en saadan Beslighed kan benyttes til at udvikle vore yngre Videnskabsmænds Kræfter og gøre dem bedre skikkede til at gøre Fyldest herhjemme i Fremtiden, end de ellers vilde være, og dernæst, at selve Ekspeditionen i ren materiel Henseende med Hensyn til Samlinger og videnskabelige Genstande, der bringes hjem, Erfaringer, der gøres, absolut maa blive betydelig værdifuldere, naar vi nu ikke sende 2 men 4 eller 5 Mænd derned. Det var det første af disse Forslag, som jeg gerne vilde

dvæle et Øjeblik ved. Dernæst er der saa Forslaget under Nr. 79, men jeg burde dog først, hvad der naturligvis havde været min Skyldighed, takke Flertallet i det ærede Finansudvalg, fordi det har taget med saa stor Velvilje paa det Forslag, jeg tillod mig at stille ved 2den Behandling. Derimod, hvad Forslaget under Nr. 79 angaar, har jeg Beslighed til at takke Mindretallet, som har stillet dette Forslag, da jeg ogsaa staar i en vis Forbindelse med dette Forslag, idet jeg for et Par Aar siden, da der var Tale om Universitetets Lønningsforhold, hvor jeg tillod mig at underkaste Universitetets Organisation overhovedet en Kritik, ogsaa kom til at tale om den ledige æstetiske Professur og om de ejendommelige Forhold, der knyttede sig til den. Jeg tillod mig den Gang at anbefale netop den Vej, som Mindretallet nu er gaaet, at sætte Dr. Georg Brandes mellem de Mænd, som saa en Understøttelse som Forsætter, stille ham ved Siden af og mellem de mest udmærkede Digtere. Det glæder mig, at man har valgt denne Fremgangsmaade, at man har reduceret det maasse lidt vel storartede Forslag, der blev gjort fra en Del Kunstnere og Videnskabsmænd, til dette Rumfang, Forslaget nu har faaet. Jeg skal give det min bedste Anbefaling. Jeg er ganske vist og veed, at der er Folk her i Tinget, som have Vanskelighed ved at gaa med til denne Bevilling, men jeg tror ogsaa, at her er en Beslighed for dem til at vise Mandstrid, til at vise Erkendtlighed for virkelige Tjenester, der ere ydede for Literaturen og vort Sprog, og da ogsaa til at overse Ting, som de ere mindre veltilfredse med. Det er vanskeligt for os alle at være tilfredse med alle, men her er ganske sikkert noget at være tilfreds med, noget at takke for, og derfor tillader jeg mig at anbefale Forslaget. — Saa kommer jeg for det tredje til det Forslag, som er stillet udenfor Betænkningen. Det er en Sag af meget indgribende Betydning, som dette Forslag drejer sig om, og det forsjente egentlig netop, fordi det berører saa mange Forhold, saa mange Interesser, en meget omstændelig Behandling. Men det er jo aldeles ikke muligt her ved 3dje Behandling at komme ind paa den, og jeg skal derfor blot tillade mig at fremdrage ganske enkelte Hovedpunkter. Jeg vil aldeles springe over disse almindelige Spørgsmaal, som vi ved 2den Behandling i alt Fald løselig berørte: om Kunstens forædlende Betydning, om Provinsernes Ret lige overfor Hovedstaden, og endelig om den Fordel, som det kgl. Teater selv vilde have ved, at man begyndte at virke noget for, at virkelig Skuespilkunst kunde vises frem i Provinserne.